

Arrest

nr. 145 907 van 21 mei 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 november 2014 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 december 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker dient op 28 mei 2014 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit als echtgenoot van een Belgische onderdaan, mevrouw K. H..

Op 24 november 2014 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) om de voornoemde aanvraag te weigeren.

De gemachtigde neemt op 24 november 2014 een beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden en beslist op diezelfde datum tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit zijn de thans bestreden beslissingen. Zij werden gezamenlijk en onder de vorm van een bijlage 20, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 3 december 2014 en zijn als volgt gemotiveerd:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.05.2014 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze noch stabiel, noch regelmatig zijn. Er werden loonfiches van de Belgische referentiepersoon voorgelegd van uitzendarbeid van 19.05.2014 tot 15.08.2014. Aangezien interimcontracten per definitie tijdelijk van aard zijn, er slechts inkomsten van een drie maanden worden aangetoond en verder geen enkel bewijs van vroegere of toekomstige tewerkstelling of bestaansmiddelen worden aangebracht, is met de loonfiches niet aangetoond dat de Belgische onderdaan over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Om van stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te kunnen spreken zou immers redelijkerwijze moeten aangetoond worden dat de Belgische referentiepersoon reeds enige tijd over een gelijkaardig inkomen kan beschikken en in de toekomst een gelijkaardig inkomen te verwachten heeft. Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

Op 10 december 2014 dient de verzoeker een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van de Belgische mevrouw K. H..

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verweerder de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid op:

“De verwerende partij heeft de eer op te merken dat verzoeker op 10 december 2014 opnieuw een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende (bijlage 19ter) als echtgenoot in functie van H(...) K(...), waarbij hij een ziekteverzekering en bewijzen van inkomsten van de Belgische partner overmaakte. Gelet op het feit dat verzoeker opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde hoedanigheid, toont hij niet aan over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van huidige vordering.

Het beroep tot nietigverklaring is bij gebrek aan belang onontvankelijk.”

Uit de stukken van het administratief dossier alsook uit de stukken aangebracht door de verweerder op 18 februari 2015 blijkt dat de verzoeker op 10 december 2014 een nieuwe aanvraag indiende voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als echtgenoot van de Belgische mevrouw K. H..

Blijkens de stukken van het administratief dossier voegde de verzoeker bij deze aanvraag een hele reeks bijkomende bewijzen van de inkomsten van zijn Belgische echtgenote, daar waar de bestreden weigeringsbeslissing tot stand kwam in antwoord op een eerdere aanvraag voor een verblijfskaart als echtgenoot van dezelfde Belgische mevrouw K. H.. waarbij slechts inkomstenbewijzen voor een periode van drie maanden waren gevoegd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting werd gewezen op de exceptie in de nota met opmerkingen en werd aan de verzoekende partij gevraagd het belang bij het onderhavige beroep te verduidelijken in het licht van deze exceptie. De advocaat van de verzoeker geeft hierop te kennen zich wat het belang betreft naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat de verzoeker niet betwist dat hij op 10 december 2014 een nieuwe aanvraag heeft ingediend waarmee op grond van nieuwe inkomstenbewijzen hetzelfde wordt beoogd dan hetgeen hem middels de thans bestreden beslissingen werd geweigerd, met name een verblijfsrecht in functie van zijn Belgische echtgenote. De gevolgtrekking met betrekking tot het gebrek aan belang die de verwerende partij daaruit afleidt, wordt door de verzoeker op geen enkele wijze weerlegd. Er moet dus worden vastgesteld dat de verzoeker op geen enkele wijze duidelijk maakt welk zijn belang is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (*cf.* RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

De Raad merkt nogmaals op dat het de verzoeker toekomt zijn belang te verduidelijken wanneer daaromtrent twijfels rijzen. Zo bevat het rechtens vereiste belang tevens een subjectieve component, met name een zich benadeeld voelen in voldoende mate om met een annulatieberoep tegen de nadeel berokkenende administratieve rechtshandeling op te komen (RvS 2 december 2004, nrs. 137.948 en 137.949; RvS 20 maart 2002, nr. 104.884; RvS 12 december 2001, nr. 101.748; RvS 30 augustus 1999, nr. 82.148; RvS 27 april 1995, nr. 53.062; RvS 11 maart 1986, nr. 26.253). Beide componenten moeten aanwezig zijn en blijven opdat het beroep ontvankelijk zou zijn. Het subjectief aspect van het belang is

uiteraard een zaak van de verzoeker zelve, zodat hij de beoordeling van deze component van het belang niet aan de Raad kan overlaten door zich ter terechtzitting te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Het is net op dit gebied dat van de verzoeker, in de hierboven geschetste omstandigheden, nadere toelichtingen konden worden verwacht.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting, weze het in het verzoekschrift dan wel ter terechtzitting, kan de Raad in de gegeven omstandigheden enkel vaststellen dat de verzoeker geen blijk geeft van het rechtens vereiste belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE